

Szerkesztőség
és
kiadó hivatal
Piacr. Simonffy-ház a vá-
rosházával szemben.

DEBRECZENI ELLENŐR

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben hához hordva
vagy vidékre postán
küldve!
Egész évre 10 ft — kr
Félévre 5 ft —
Negyedévre 2 ft 50
Egy hóra 1 ft —

Hirdetési díj:

Öt-hasábos patisorsét egy-
szori beiktatásért 5 kr. —
Bélyegdíj minden hirdeté-
sért külön 30 kr. — Nyilt-
tár 4 hasábos patisorsét
20 kr.

X. évfolyam. 1883.

Debreczen. Szerda, február 7.

27. szám.

Valljunk színt.

Végre tehát a mi érdekes lap-
sunk a „Debrecezen” is, mely ed-
dig csak ürvendest tudott jelenteni
olvasóinak a pártjában uralkodó szent
egyetértésről, megtudta, hogy baj van.

Hej! az az új párt: be sok galyi-
bát is szerzett az! Már most mit tegyen
az elveinek sziklatalaján oly édesdeden
szunyókáló hazafi? Színt kell vallani,
vagy akarja vagy nem. Nem lehet tovább
bujósdi játszani s folytatni a kétkula-
csosságot, hol a Kossuth kögönyegével,
— hol meg a dynasztikus hűség palást-
jával takarózva, hogy soha se lehessen
tudni, mi van hát a köpenyeg alatt.

Most már ki a gyepre! ez a jelszó,
— akár tetszik, akár nem. Be kell mu-
tatni magukat valóban os alakjukban. Ez
az érdeme mindenestre megvan az új
pártnak, hogy ennek a kétszínűsködé-
nek véget vetett. Sorakozni kell a szélső
bal tagjainak vagy a personal-unio és
törvényes haladás, vagy a forradalmi
törvényes zászlaja körül.

A helyzet tisztázva lesz. Nem lehet
tovább folytatni azt a szemfényvesztést,
hogy a párt cége alatt a párt emberei
demagog lázítást üznek, osztálygyűlöletet
prédikálnak, a társadalmi rend felforgat-
ására törnek s a párt mégis azt mondja,
hogy nem tehet róla, elhárít magáról
minden felelősséget.

Másrésztől udvari ebédre sem le-
het járni, a fejedelmi ház iránt hűséget
mutatni, tisztelni a fennálló törvényes
rendet s mégis solidaritásban maradni
— azokkal, kikről tudják, hogy forrad-
almi szándékokat rejtegetnek magukban,
és így saját nevök tekintélyével is fe-
dezni s előmozdítani e forradalmi szán-
dékot.

Mindez kompromittálta a független-
ségi pártnak higgadtabb elemeit s e két-
színű politika csak a párt zavargó ele-
meinek vált hasznára. Azok kerekedtek
minduntalan felül s az értelmetlenség min-
dig leszavazta a józanabb belátást. A
zenebonacsinálók uralkodtak a pártban s
terrorizáltak az intelligenciát, mely nem

mert nyíltan föllépni ellenök s örült, ha
legalább annyira tudott menni velök,
hogy valami botránytól visszatartja.

Ilyen volt a párt belső élete. Egy-
más elleni torzsalkodás. Az egyik erre,
a másik amarra huzta a párt szekerét;
az egyik a personal-unio hívének val-
totta magát, a másik 1849 április 14-dikét
dicsőítette a szür alatt.

Most mind ennek vége. A personal-
unio s a törvényes rend hívei állnak az
egyik oldalra, a forradalmárok, a kraké-
lerek másikkra.

Melyik oldalra akar állni a deb-
reczeni függetlenségi párt?

Ha a párt lapja után következtet-
nénk, azt kellene hinnünk, hogy a deb-
reczeni függetlenségi párt nem az Ug-
ron, Helli, Etövös stb. európai pártjához,
hanem a Madarászék ázsiai táborához
fog csatlakozni. Legalább a párt hely-
beli lapjában megjelent tegnapi cikk
ilyesmit gyanít. Az új párt ebben
Herkules-sel hasonlítatik össze, csak hogy
ez új Herkules a cikk szerint nem a
kigyót hanem édes anyját a régi függet-
lenségi pártot fitegyja meg. A nyilatkozat
aláíróit mint hitelhagyókat denuncziálja
aztán a „Debrecezen” nem ugyan
egészen azon a hangon, melyen a Ver-
hovai lapja, hanem azért elég világosan.
Az alkudozó politika híveit látja ben-
nök, ép úgy mint Verhovai a függet-
lenségi párt „szent templomának fel-
gyújtóit.”

Hát ki kérdezte most a független-
ségi párt tagjait, mit vallanak, hogy
gondolkodnak programjuk felől? —
jajdul föl a Verhovai lapja.

Miért volt szükséges a personalis-
unio hangoztatni most, hisz azon az ala-
pon áll a függetlenségi párt most is?
— kesereg a „Debrecezen” cikk-
írője.

No hiszen ha azon az alapon áll,
hát akkor miért irtózik úgy annak nyílt
kimondásától? Miért nem akarja hát a
párt programjába fölvenni? S miért
nem fogadják el akkor a „Debrece-
zen” is az új párt programját, mely

a régítől semmiben sem különbözik, csak
abbán, hogy nyíltan kimondja a personal-
unio?

Ne tessék képmutatódzkodni tovább.
Színt kell most már vallani. 48 vagy
49? Mind a kettő együtt nem lehet.

A nyilvános számadásra kötelezett
egyletek és vállalatok adóalapjának kiszámítá-
sánál a leírások ellenőrzése tárgyában — mint
értesülünk — a pénzügyminiszter átíratot inté-
zett a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi
miniszterhez, melyben véleményét kéri. A ke-
reskedelmi miniszter ennek folytán a folyó hó
16-ára enquete-t hívott egybe, melynek előbe
fogja terjeszteni a pénzügyminiszter átíratát s
melynek határozati alapjau fogja megadni a kért
véleményt.

A tüzkárbiztosítás terén észlelt
visszaélések megszüntetése tárgyában, a
kereskedelmi miniszteriumban működött értekez-
let megállapodásait a kereskedelmi miniszter
nem szándékozik törvénybe iktatni, hanem e
helyett a tüzkárbiztosítással foglalkozó társula-
toktól, a bizottság megállapodásainak betartá-
sára, kötelező nyilatkozatok vétetnek, a tör-
vényhatóságok pedig a megállapodásokról érte-
síteni s azok ellenőrzésére közrendőreleg
fognak utasítani. Törvényhozási uton csak
azon esetben fogna intézkedés történni, ha a tár-
sulatok nem fogadják el kötelezőleg a megál-
lapodásokat s a tüzkárbiztosítás terén ismét
fordulnának elő visszaélések.

A magyar-gyűlölköző külföldön

A „Debrecezen” levelezőjéről.

Basel febr. 2.

Tisztelt szerkesztő ur!

Távolról Helvétia bérczei közül kerestem
önt fel soraimmal; a szabad eszmélet természet
által megerősített e ki; czitadelájából, az
üldözött humanizmus szép emléki asylymából
szólok a rónak lakójához, hogy elmondják
előtte némely dolgokat, melyek véleményem
szerint felettébb fontosak s a melynek — kül-
nös! — magam is itt a Rajna partján jöttem
tudomására.

Nem szeretném a fércézésre adnék
okot. A tárgy, a miről írni akarok teljességgel
nem új; a „magyar gyűlölet” az; ezt
pedig ezer esztendő lefolyása alatt ölegge
megszokhatták már. Meg is szoktak. S talán
éppen ebben keresendő oka annak, hogy oly
hídeg vérell mondhatni közönyvel nézzük,
ják orukat, mibelyt észreveszik, hogy ki akar-
ják őket engesztelni, avagy utánok kezd járni
valaki.

Ejnye ejnye, — töprenkedék Gábris
lassan szörpölgötven a levelet, neki hajolva a
tányérnak s bánatosan fel fel pislogva az előtte
ülő Zsuzsikára, mint mikor valaki szemüvegei
fölött tekint keresztül, — ejnye ejnye. A mint
látom, komolyan megnehezített. — Pedig, —
mondá bevezetővel dolgot a leveses kanállal s
az asztalkendővel szájába kanyarodó bajszát
törölgetve, — pedig én ezt komolyan mondom,
a nélkül hogy ismét okot akarék adni a fél-
reértésre, — valóban ne menjék az férjhez, ki a
nehéztelekre hajlandó. Nem egyszer mondta
kegyed, hogy Szerecsen nejeve akarta tenni ke-
gyedet. Ugyan mondja, mit csinálna most, mi-
kor Jenő ur Hamburgban, más feleségére költi
a tizezreket?

Ha az olvasó netalán abban a vélemény-
ben volna, hogy Gábris épen semmi aprópót
nem találhatott a Szerecsen nevének tehozá-
sára, s hogy a beszélgetés e fordulata nagyon
is erőltetettnek látszik, bátrak vagyunk vedel-
mére felhozni, hogy nem ő az első példa, azok
között, kik valamely beszélgetési tárgyat kényel-
metlenül találva, néha bizony erőszakosan is
másra fordítják, csak hogy megszabulhassanak
tőle, — persze, eszük ágában sem levén, hogy
az még egykor regénybe, s oly szigorú itész
előbe fog kerülni, mint a milyen bizonyára t.
olvasóink is. Eltekintve tehát e megdölgötlan-
ságtól, mig dicséretünk lehet a gyöngödséget,
hogy az okozott kellemetlenségektől Percznet
mindjárt kárpótolni is akarván, oly tárgyra tért
át, mely hite szerint a magát is sértve érző öz-
vegynek egészen inye szerint lehet. Percznet,
miut a jó katona, midőn valami dobpergésféle
hangok ütök meg fülét, azonnal is tanusított
némi mozgást, néha a fájdalom külszínét le-

egész a legujabb időkig, többek közt a felső
magyarországi szlaveredéttl nemzetiség respective
a „tótók” igazságait s St. Pétervár felé való
kacsingatásait. — Nyílt titok volt ugyanis
régóta, hogy ezek a jámbor atyafiak Oroszor-
szággal egy kövöt fujnak s hogy közöttük a
fő-fő agitator szerepet egyenesen a lelkészek
jatszák: mégis elnéztünk mindent, elnéztünk
nagyilekkel. Azt hittuk, magukhoz térnek; s
a velök tajrokonságban álló lengyel nemzet vég-
zetes sorsán a kálva, emegy a kedvök a
muskla boldogító s eldorádoval kecsgetető
földi paradicsomtól. Csak az újabb időben eb-
redtünk aztán öntudatra s nyult a kormány
erélyesebb eszközökhöz. Akkor t. i. midőn az
igazságok már az iskola termeibe is bejuttottak
s működtek az orosz protectoratus alatt a
pánszláv eszméhez hova tovább plántálni s
idővel érlelésre juttatni.

Ekkor aztán, igen természetesen vége sza-
kadt az eddigi nagylelkű türelemnek; a kor-
mány, miut közönségesen tudva van, egy-két
gyanus irányú fölvidéki együletet betiltott, egy-
két államellenes iskolát bezaratott s kötelezős-
gévé tette az egyházi hatóságoknak, hogy a
lelkészek a hazafiai nevelésre lelkiismeretes gon-
dot fordítsanak. Dicséretökre legyen mondva,
ezek meglehetősen erélylyel fogtak a felsőbb pa-
ranes foganatosításához: a mely paranes elő-
tünk — jól esett hianituk — nem egyedül a
magasabb közigazg. és hivatalos rendelete
volt, melynek, nolie velle engedelmekedni kel-
lett: hanem egyszersmind az egyháztök hazafias
érzletéből fakadó olynemű nyilatkozat, mely-
ben ezek a kebelökben élő hűségnek és hon-
szeretetnek régi követelő hangjaira ismernek.
Ezt igenis jól esett előre feltennünk. S mint a
következés megmutatta, feltévetünkben nem csa-
latkozunk. — Az a nemes s igazán dicséretre
méltó intenció p. o. mely az ágost. ev. egyház
mult évi okt. 14—19-ig Budapesten tartott bá-
nyakerületi és egyetemes gyűlésén a „pa n s z i a
v i s m u s pestise ellen csaknem általános-
ságban nyilvánult (mert nem sok Kriszian és
Baltigh találkozt) ez az intenció bebizonnyí-
totta azt, hogy daczára a sokféle igazságoknak
a felső megyékben mégis sokan vannak, kik
jó hazafiak.

Sokan vannak igenis, ezt senki kétségbe
nem vonhatja; de azt azért maig sem mond-
hatjuk el, hogy azon a vidéken miuden által-
tomos bujtogatásnak vége van; nem mondhat-
juk el, hogy a magyarországi tótök a magyar
haza sorsát egytől-egyig szívőkön hordozzák.
Azok a tanulók, kik az ismeretes pozsonyi me-
morandumnak alá nem írtak, maradtak továbbra
is azoknak, a kik annak előtte valának. S ha
ez időszerűt mély hallgatásban vannak is, ab-
rándos optimizmus volna azt hinni, hogy fráz-
letre nézve mindenikből egy egy „fölvidéki”

vetoit, — melyen keresztül bátran lehet hallani
mindent, — nem tartotta szükségesnek.

Nagyban viszi ám Szerecsen és Be-
nesné, — folytatá a bus meteléséhez fogva
Baktay, — avagy talán már hallotta is Zsuzsi-
kám?

Nem hallottam semmit, — válaszolá
az, persze még mindig dacosan.

Na, az pedig nem tartozik a mindennapi
csodák közé, — jegyzé meg Gábris elszólva
magát, annyira hozzá levén már szokva a Zsu-
szikával való ingerkedéshez: de bezeg meg is
ijedt s az utolsó szavakat már csak alig hall-
hatóan mondá ki. Szerecsenre azonban Zsuzsi-
kának több esze volt most, sem hogy újabb ne-
heztelet által megszokítsa az újságolást.

Amint Hamburgba értek, már tuduill-
lik Szerecsen és Benesné, — folytatá Baktay
módon, hogy előbbi megjegyzését felcsohossa, —
Szerecsen másik vagy harmadik nap, tíz ezer
forintot nyert. Lett is mindjárt dinomdánom,
Benesné persze mint nejt mutatta be, és mond-
hatom, igen soknak bementta, felkérvén engem,
hogy el ne arujam őket valahogy. Tölem ugyan
álhattok a fejétek tetejére is, — mondám neki,
— hanem viszont arra figyelmeztetlek, hogy te
se áruld el magadat és tégy ugy, mintha nem
ismernél. Ó rárm nézett, hogy mit akarok ezzel
mondani, — én pedig felelet helyett nem néz-
tem rá vissza, ami azt jelentette: hogy gondolj
amit akarsz. — s bibetöleg azt gondolta, hogy
nem akarok vele találkozni, mert többé rárm
sem nézett. — Persze volt pénz, volt fogat, és
minden, a mit egy feleszti ember csak képzelni
birt, mert folytonosan nyeri.

(Folyt. köv.)

A „Debrecezen” tárczája.

Egy asszony, a kinek bogara van.

Regény.

Irta: Tótvölgyi Titusz.

(32-ik folytatás.)

XVII.

A Gábris elbeszélése.

Gábris nem volt képes elfogadni a Pe-
reczné érzékenykedését; hiszen tréfáltak már
ők egymással vastagabban is és Zsuzsika azon
kedélyes nők közé tartozott, kik a tréfát meg-
szokták érteni, sőt bekecsesség kedvéért igen so-
kat el is tűrnek, mint azok valamennyien, kik
az előbbkelő hazakkal semmi áron nem akar-
nak haragba jönni, Istennek e fajta teremtmé-
nyei gyakran ki vannak téve annak, hogy jobb
multság hiányában ök képezik az ötletek cze-
lepontját, a nélkül, hogy azért szabad lenne ne-
hezteletniök; sőt mintha nem éreznék a cze-
lázók élet, bár mennyire fáj is az, igyekeznük
kell, hogy valami rossz élézzel visszavágva
helyeztettek egy cseppet se találják kellemet-
lennék, sőt szükséges, hogy a nevetőkkel tart-
sanak, különben az előbbkelő társaságok, me-
lyek meg szokták venni a vámot szoktól, kik a
behoesátatásához megkivántató oklevelekkel
nem bírnak, — igen könnyen leboesátják a vá-
morompót. Gábris tehát mindezeket tudva és
érezve, nem volt képes felfogni, hogy egy Pe-
reczné, a vastag tréfákat legjobban értők egyi-
ke, mily behatások következtében formálhat
magának, a nehezteletéhez jogot? Baktay ugyan
nem tartozott azon emberek közé, kik születési
vagy anyagi előnyökre valami sokat adnának,
hanem hát tréfalni nagyon szeretett, s miután
Zsuzsika ezen tréfák megértésére bajlandóan

mutatta magát, bizony bizony néha túlléptek
azon a kelő határokon is. És íme, Zsuzsika
most komolyan apprehendál. Ennek valami oka-
nak kell lenni. Vagy örökölt, vagy ternót csin-
ált, vagy pedig ami nem lehetetlen... biz
isten! ez csak most jutott a Gábris eszébe:
valaki megkérhette kezét. És miután azok, kik
jegyet váltottak, vagy házasságra van kilátásuk,
azon tudatban, hogy van a világon egy lény, ki
őket kezére érdemesítette, de máskülöben,
hogy e lényhez méltónak is mutassák magu-
kat, kimondhatatlan büszkék szoktak lenni. —
Ugy van! — gondola tehát Gábris homlokára
útve, hogy ez hamarabb eszébe nem jutott —
Zsuzsikának valami kilátása van a házasságra.
— Ejnye ha ezt tudtam volna, több tartózko-
dással kellett volna viseltetnem e kilátásba be-
lyezett érzékeny menyasszony iránt. Amint te-
hát az asztalnál ültek és Perczének igen tar-
tózatnia kellett magát az elpityeredéstől, hogy
minden kanál levest esakis kinnal birt leküz-
deni összeszorult torkán, Gábris, hogy bibáját
jóvátége, egész türedelmes hangon kérdő:
— De csak nem haragszik talán Zsu-
zsika?
— Nem szoktam haragudni, — válaszolá
az fojtott hangon, — nagyon ismerem már em-
bereimet.
Baktayné fiára nézett, hogy vajjon mily
arcot vág z a bókhoz, s mert semmi különös
neheztelet nem vett észre, ő sem csinált belőle
nagy dolgot, hanem egykedvűséget színlelve
folytatta étkezését.
— Azt csak nem képzeled fölölem, hogy
sérteni akartam? — koczkatáta Gábris ismét
e kérdést.
— Hozzá vagyok szokva, ha mindjárt
képzeltém volna is, — volt a rövid válasz, Zsu-
zsika épen csak azon emberi természettel bír-
ván, mint sok mások, kik azonnal föllebb tart-

mentesítő
megyei és

kat

ÖK

A.

ásre.

ényi kivonat.

rvényszék mint tjköny-
ré téteik, hogy özv.
áb Sóra végrehajja-
osszu Mihály végre-
25 ft. tőke hátralék
asi ügyében a deb-
n az I. alatt foglalt
Mihály és Nagy Zsó
sorszámú házass te-
egészen 1292 ft.
1883, mártius 21.
kir. törvényszék árve-
ő nyilvános árverésen
árban alól is eladani

zók tartoznak az in-
10% készpénzben
42 § jelzett árfolyam-
es papírban a kikül-

a tszéknel valamint a
egtekinteth-tök.

kir. törvényszék mint
November 27 napján

Bay

jegyző.

szám.

malmlisztek

zéke

JÓZSEF

tedéséből

GENBEN.

kötelezettség nélkül az
sokért.

teljesly fizetá sulynak vé

Szám	100 kiként
A	21 40 22 —
C	20 40 21 —
0	20 80 21 40
1	20 20 20 80
2	19 60 20 20
3	19 — 19 60
4	18 40 19 —
5	17 40 18 —
6	16 40 16 80
7	15 60 16 —
8	13 — 13 40
8 ¹ / ₂	11 80 12 20
8 ³ / ₄	9 40 9 80

ős ingyen zacskókban
bb az egész zsák vétel-
áraknál.

jan. 30.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. tszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Torday Gábor végrehajtónak Nyiri Sándor végrehajtást szenvedő elleni 400 ftt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében Debreczen városában f. kvó a 2234 sz. tkv. ben végrehajtást szenvedett illetőségére az 1669 ftt 18 kr. ban ezennel megállapított kiváltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1883 évi május 12-ik napján délután 3 órakor a kir. tszék árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiváltási áron alól is eladatul fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becslésének 10%-át készpénzben vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ában kijelölt orvóképpes érték-papírban a kiállított kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánáptételeknek a bíróságnál előleges elhelyezésétől kiállított szabályzerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben a kir. tszék mint telekkönyvi hatóságának 1883 január 29-én tartott üléséből.

Szücs István
elnök.

Bay
jegyző

Electro Homöopathia.

Az új Electro homöopathiai gyógyszerek, melyek minden nevén nevezhető bá jók gyógyítására használhatók — hatás tekintetében mindegy eddigelő ösmert gyógyrendszert felülmúlják.

kimerítő tankönyv 2 ftt.
központi raktár: Sauter A. hasznoszerzői központi gyógytára Genfben.
Magyarországi főraktár: Dr. Wagner D. gyógytára Budapesten. a „Palatinushoz” váci-körút 17-ik szám.
Reude ő orvos: Dr. Fleichmann A. Csorvás, Békésmegye.

Átvételi jegyek
vörös-kereaszt sorajegyekre.
Első huzás 1883. Mártius 1-én.
Főnyeremény 120.000 forint.

Reszletfizetésre és pedig:
Két darabnál havonként 1 forint.
Négy „ „ 2 „
Hat „ „ 3 „
Tíz „ „ 5 „

3%-os földhitel igérvény 1 ftt 50 kr. és hé yeg.
Huzás február 18. Főnyeremény 50.000 ftt.
Triestzi kiállítási sorajegy ára 50 kr.
Huzás február 18. Főnyeremény 50000 ftt.
Jótekönyvezeti állami sorajegy ára 2 ftt.
Huzás február 15-én. Főnyeremény 60.000 ftt.
Első legyek mindennemű Állampapírok, sorajegyek és részvényekre napi árfolyam mellett.

Schreiber G. E. bank és váltó üzlete
Budapest IV.
Kristófiér 6. sz. a.

A DEBRECZENI építkezési asztalos egylet

nem késik köztudomásra juttatni, miszerint Fazekas Endre asztalos mester az egylet kötelekéből kiérvén, vele többé összekötetésben nem áll.

Ez alkalomból egyszersmind bátorodik a fentnevezett egylet
ugy az asztalos mint a

temetkezési üzletét

is a nagyérdemű közönségnek becses pártfogásába ajánlani.

A LEGJOBB SZIVARKA-PAPÍR

LE HOUBLON

francia gyártmány.
Utánzókat elől intetük!
E szivarkapapír csak akkor valódi, ha minden lap LE HOUBLON bélyegzőt magán hordja és minden kárton az alább látható védjegyével és aláírással van ellátva.

Cawley & Henry, al eínige Fabrikanten, PARIS
Soleils Fabricants brevetés des Marques:
PAPIER ANANAS LE DRAPEAU NATIONAL
Qualité supérieure

Eladó nád.

Bihar megyében Konyár község határában (az ugynevezett konyári pusztán) mintegy **50000 kéve nád** eladó 100 kévéenként 5 fttől 8 fttig. Értekezhetni szerkesztőségünkben.

A „DEBRECZENI ELLENŐR”

szerkesztősége és kiadóhivatala

tisztelt ELŐFIZETŐIVEL, a HIRDETŐ CZÉGEKKEL s általában a nagy közönséggel tudatja, hogy lakó helyiségét megváltoztatván, az

Piacz-utcza SIMONFFY-ház

a volt HOROGH féle vendéglő helyiségében

(a városházával szemben) található.

A „DEBRECZENI ELLENŐR” NYOMDÁJA

a VECSEY-házból szintén ide költözött át. Addig is, míg a teljesen ÚJ és GAZDAG FELSZERELÉS megérkezik, itt mindenféle nyomtatványok megrendelhetők.

Bejárat a szerkesztőségbe és nyomdába piacz-utczán és a hal-zugban van.

Szerkesztőség és kiadóhivatala Piacz, Simonffy-ház a városházával szemben.

Ide intézendők a lap szemléti részét illető minden közlemény, valamint előfizetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és hirdetések. Bérmentes levelek csak ismételtek fogadtatnak el.

X. évfolyam

Budapest.

n. A közvéleményre figyelembe s ennek kezdeményezésére a képviselőház az új mely ma még csak a felsőház hozzájárulása szükséges bizonyos törvényre.

Mik képezik mű alapelveit? Az uzsora fenyegető de nem azért főképp áldozata vagyonul károsítatik, hanem erkölcsellenes büntetését tehát megassága, hanem melylyel mások pasztatatlanságát uzsora tehát büntetés gonosztevőnek bélelt. Ez röviden pos vitának, megvégbement azon tározzon-e meg a maximumot, vagy lános volt az egy közvetlenül tenni pant pusztításokra nyomására. Már a dőja beszélt az u batjáról, melynek láb szabadságára jeladásul. S nem aki újabb színekkel szolgálni kifestés a magyarországi minden borzalmis igen halványan á sem volt vélemény visszaélések, mely itélendők, a fenyegetőznak.

Ellenben határozat vélemények azon melyek valamely lekményre bélyegdalról egy bizonyos

A „Debreczeni Egy aszony, a

Irtá: Tótvány (33 B)

A Gábris — És neje! — megfélekedve nehéz üres szobákban lakni — Hallottam kezével hallgatást in Perczné veszi át a nem lesznek készen, dott is mindent, sőt reczné, mert hazajöv kíséri a szerencsétlen recsensét illető véledani, — ha nem let zseikám.

Mely kérdésre válaszolt, Baktay pe — Az alatt, m nyert negyvenezer f — Jézus Mária zeit összecsapva, per még nehezteit is val — Hanem utolteni kezdett, mert a pázgattam, hát egys kopogtaták ajtómat szabad! — És az a — kaczagott most C melyek majd kiugro Nos? Mit gondol ho — Szerecsen! dett, —